

عنوان مقاله:

روش شناسی و خلاقیت در الگو پذیری اس معماری ایزانی

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۹ صفحه

نویسندگان:

یاسمن رجبیون - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری
ابراهیم سعادت مند - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری
سهیلا حمیدزاده خیایو - دانشجوی دکتری شهرسازی

خلاصه مقاله:

معماری ایرانی به عنوان یک سبک و شیوه مورد قبول در جهان از قرون کهن دارای اسناد مصور و مکتوب زیادی است که بیانگر استفاده از نقشه های ساختمان و طراحی پیش از ساخت و ساز است بنابراین ایران همواره دارای یک معماری با استاندارد طراحی سازه ای و اجرای بسیار بالا بوده و بطرز هوشمندانه ای نیازهای روز را در خود تامین کرده است این معماری که دارای وحدت در عین کثرت در تمامی دوره ها بوده است با ورود اسلام نوعی دیگر از معماری که بیشتر در اختیار مردم بوده تا حکومت را به ظهور می کشاند معماری ایرانی همانند یک زنجیره سالیان دراز بصورت پیوسته شکل گرفته و وحدت خود را تا دوره صفوی و حتی قاجار نیز ادامه داده است اما در طول یک قرن گذشته معماری ها بر اساس شرایط اقتصادی سیاسی و اجتماعی دچار یک بحران شد در زمان پهلوی اول و دوم و حتی دوران معاصر بسیاری از معماران صاحب نام همواره سعی در اتصال مجدد زنجیره معماری ایران داشته اند آنچه در این مقاله به عنوان یک روش مطرح شده است در حقیقت بیان یک شیوه به همراه سلسله مراتب اجرای آن در طول سالیان متمادی است و در پی نشان دادن چگونگی تلاش معماران برای برقراری ارتباط و اتصال با زنجیره معماری ایران است

کلمات کلیدی:

الگوی هندسی، معماری الگویی، معماری نماد پردازانه، معماری انتزاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیولیکا:

https://www.civilica.com/Paper-SAUD01-SAUD01_298.html

این صفحه به معنای تاییدیه نمایه سازی مقاله در پایگاه استنادی سیولیکا می باشد. در هر لحظه به منظور تایید اصالت این گواهی می توانید وضعیت ثبت مقاله را از طریق لینک فوق به صورت آنلاین کنترل نمایید.